

2706/БВР.

ДЪЛБОКО ИЗВѢСТИЕ

Да му са не види белѣтъ,

Замаяла ми сай главѣтъ

Да мысля дълго и широко

Да измысля нѣщо дълбоко.

Толкошъ извѣстіята съмъ чель

Пѣкъ ющи кътъ че не съмъ дозель,

Сякакъ си вече ума бїя

Никакъ не мога да я скроя.

Защо ли са пѣкъ толкошъ мѫча

Та отъ другаде не извлича ?

Налъ ще правя вѣсть за книга

Ей това да припиша стига :

“Достопочтенни Господа !

Земамъ голѣмата свобода,

Възземамъ еще и честъта

Да изява на публиката

Прочее вси вій родолюбци,

Господа вуй ученолюбци,

И. Николов